

[Indenrigsministeren.]

Forelæggelsestale, at i og for sig maa jeg mene, at der ikke i den landkommunale Administration var forekommet Forhold, der tydede paa, at en saadan Bestemmelse var nødvendig. Men ogsaa derom kan vi jo forhandle nærmere i Udvalget.

Det ærede Medlem rejste tillige det Spørgsmaal, om der ikke i Lovforslaget kunde gives Adgang til at yde menige Medlemmer af Sogneraadet — i hvert Tilfælde for visse særlige Arbejder — et Vederlag. Og det kan jo ikke nægtes, at efterhaanden som de kommunale administrative Opgaver bliver større og større, bliver det i stigende Grad ogsaa saaledes, at mange Hverv indenfor Sogneraadet bliver overmaade tyngende for de Medlemmer, der er økonomisk set daarligt stillet, og som maaske skal tjene deres Føde ved Lønarbejde; for dem betyder enhver Dag, som de maa ofre — jeg behøver blot at tænke paa saadanne Tider som den Tid, hvori Skatteligningen foretages —, jo et direkte Tab af det nødvendige for dem. Derfor er der sikkert ogsaa al Anledning til at drøfte hele dette Forhold nærmere i det kommende Udvalg.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensens begyndte sin Tale med i nogen Grad at betvivle, at Nødvendigheden overhovedet var til Stede for at gaa til en Revision af Landkommunalloven. Jeg vil derom sige, at det faktiske, der foreligger, er i hvert Fald, at der fra de kommunale Organisationer, der her kommer i Betragtning, baade Sogneraadforeningerne og Foreningen af bymæssige Bebyggelser ofte er fremkommet Ønsker om saadan Revision, og jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem i, at Lovforslaget, der her foreligger, viser, at en saadan Revision ikke er ønskelig.

Forholdet er jo dette, at siden Landkommunalloven af 1867 blev givet, er der opstaaet en Række Landkommuner af en Karakter, som praktisk talt slet ikke fandtes, da Loven blev givet. I stigende Grad er der opkommet Forhold af økonomisk og administrativ Art rundt omkring i disse store Landkommuner med bymæssig Bebyggelse, som heller ikke var forudsat i Loven. Nu er det nok saadan, som det ærede Medlem ogsaa antydede, at de Vanskeligheder, som herigennem er opstaaet for Landkommunernes Administration, i meget stort Omfang er afbødet gennem en Praksis, som er godkendt af Amdsraad og Indenrigsministerium. Ikke des mindre siger det sig selv, at det dog er uheldigt, at

Lovens Rammer ikke er saa vide, at det kommunale Liv kan udvikle sig frit der indenfor. Desuden er der fremkommet Nødvendighed for positive Ændringer paa en Række Omraader, saadan som Lovforslaget foreslaar det.

Endelig siger det sig selv, at det bliver mere og mere upraktisk, at den gældende Lov er gennemhullet paa en Række Omraader ved, at de paagældende Afsnit af Loven er gjort til Genstand for speciel Lovgivning, f. Eks. vedrørende Kommunalvalg, vedrørende visse Sider af Skattelovgivningen og visse Sider af Forsørgelseslovgivningen. Hele Loven bliver uhaandterlig for det praktiske Kommunalivs Mænd. Derfor maa jeg mene, at de paagældende kommunale Kredse har haft Ret i deres Ønske om en Revision af den gældende Lov.

Det ærede Medlem sagde dernæst, at han maatte mene, at det foreliggende Lovforslag paa en Maade nedsatte det Ansvar, der paahviler Kommunalbestyrelserne. Det maa jeg modsige. Jeg tror tværtimod, man kan sige, at dette Lovforslag paa en Række Omraader ikke blot paakalder og understreger det Ansvar, Kommunalbestyrelserne har, men ogsaa paa mange Punkter giver Sikkerhed for, at der handles under Hensyn til dette Ansvar.

Med Hensyn til Enkeltheder nævnte det ærede Medlem Spørgsmaalet i § 1 om Adgang til Ændring af Kommunegrænserne, og det ærede Medlem udtalte Ængstelse for Bestemmelsen i § 1, 3die Stykke, der giver Adgang til Oprettelse af nye Kommuner, hvor Vælgerne i et af de paagældende Sogne ønsker det. Jeg maa dog sige, at jeg synes ikke, der er megen Grund til Ængstelse paa det Omraade. Det er en Regel, som gælder allerede under den nuværende Kommunallov. Der er her tilføjet en Bestemmelse om, at med Sogne ligestilles i denne Henseende Kirkedistrikter med egen Kirke og eget Menighedsraad, og det, her er tilføjet, er vist ikke andet end, hvad der allerede er godkendt gennem Indenrigsministeriets Praksis.

Det ærede Medlem var maaske mere betænkelig ved § 1, 4de Stykke, hvorved der gives en ny Adgang til Kommunedeling paa tværs af de geistlige Inddelinger. Jeg har ikke noget imod at optage en Forhandling om det, dersom det ærede Medlem mener paa et eller andet Punkt, at Ændringen af de Betingelser, her er sat, er ønskelig; men jeg vil dog sige, navnlig med Henblik paa det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødts Udtalelser, at det kan ikke nytte at lave disse Bestemmelser saadan,